

СУМЛІННЯ

Не можу я терпіти напівправди
І не люблю, коли почую фальш,
Бо в ці нещирі і слизькі тиради
Ховає ніж таємний недруг наш.

Цей недруг довго у овечу шкуру
Рядить своє хижацьке, зле нутро,
Він до пори приховує натуру,
Щоб люди вірили в його добро.

На жаль, але нема чого таїти,
Солодким лицемірам віру ймуть.
Хіба неясно: людям легше жити,
Коли їх до мети жаданої ведуть.

То й що, коли багато хто прозріє
І прокляне пророків показних,
Занадто пізно правду зрозуміє,
Коли вже не відміниш дій лихих.

Тоді, потупивши додолу очі,
Подумай, чи посмієш їх підняти,
Бо допоміг зло скоїть наволочі,
Свою вину від себе не сховати.

Дата написання вірша: 2021-01-05